

[Brorsen.]

skal betale en væsentlig Del af Beløbet, men Resten skal betales ved Beskatning. Se, her er kun Tale om 3 Maaneder, og hvis man tænker sig, at noget lignende skal gaa for sig i Aarevis, bliver det jo anselige Beløb, der her skal betales, mellem 60 eller vel nærmere 70 Mill. Kr. om Aaret. Man forstaar næsten ikke, hvorledes Pengene skal kunne komme ind gennem Beskatning, med alle de Udgifter, vi i det hele kommer op paa. Vi er jo godt spændt for i Forvejen, saaledes som jeg har haft Lejlighed til at gøre opmærksom paa under Finanslovdebatten, idet vi har et meget anstrengt Statsbudget, der nærmer sig de 600 Mill. Kr.

Over for dette Tilskudsforslag stiller vi vort Forslag, og det gaar kort fortalt ud paa følgende: tilbage til Sterling, saa længe Fluktuationen ikke er større, end den har været indtil Dato. Man kunde have sparet Landet for megen Strid, hvis man havde undladt at foretage den Handling, som Regeringen her har foretaget, en Strid, som nu igen rulles op om hele vor Valutas Stilling.

Om de Forhandlinger, der er gaaet forud for dette Lovforslag, altsaa Sagens Forhistorie, vil jeg sige, at de har haft et noget usædvanligt Forløb. Jeg skal ganske kort referere, hvad det egentlig er, der er foregaaet af rent forberedende Arbejde inden dette Lovforslags Fremkomst.

I det første Møde, hvor flere Ministre og Partiformændene deltog, fik vi forelagt en Skitse, et Forslag, der gik ud paa at give Fragttilskud og desuden Tilskud til Prisen paa Flæsk, der sælges paa Hjemmemarkedet, og en Forhøjelse af Smørprisen paa Hjemmemarkedet fra 2 Kr. 60 Øre til 2 Kr. 80 Øre pr. kg. Det var altsaa det første Forslag, og det skulde vi saa overveje, det blev motiveret med megen Varme af den højtærede Landbrugsminister. Partierne skulde give Svar i et senere Møde. Dette senere Møde blev afholdt Tirsdag den 31. Oktober. Der gav Partierne Svar; Venstre svarede, at vi ikke kunde medvirke til Forslagets Gennemførelse, og vi motiverede det nærmere. Det viste sig imidlertid, at i dette Møde var Regeringen gaaet over paa en anden Linie og fremsatte et Forslag, der var meget nær beslægtet med et Forslag, som var fremsat fra konservativ Side.

Maa jeg ikke standse min Udredning her et Øjeblik. Der gaar saa mange Sladderhistorier, og det er bedst, men tager dem i Opløbet, faar dem standset saa hurtigt som muligt. I Jernbanekupperne — det er det Sted, hvor man hører de fleste Sladder-

historier — er det kommet mig for Øre, at Venstres Repræsentanter i det paagældende Møde skulde have vidst udmærket god Besked med, at det nye Forslag, der blev fremsat fra Regeringens Side, vilde komme. Jeg *anede* ikke et Ord derom — det er altsaa et kategorisk Dementi —, jeg *anede* ikke et Ord derom, jeg kendte de Konservatives Forslag, bevares, men jeg kendte ikke noget til, at Regeringen var gaaet over paa den konservative Linie, og det er klart, at da vi fik forelagt dette nye Forslag, maatte Landstingsmand Hauch og jeg naturligvis erklære, at vi maatte forbeholde os at tale med vort Parti om dette Spørgsmaal, inden vi kunde give nærmere Besked. Det blev saa bestemt i dette Møde, at der skulde afholdes et nyt Møde den 3. November, og her vilde Venstre være rede til at give Svar paa det nye Forslag, Regeringen stillede. En Time efter, at denne Aftale var truffet med Statsministeren, hørte man imidlertid Statsministeren meddele i Radioen, at Venstre kun vilde Kronesænkning, i Stedet for at han naturligvis, hvis han vilde være loyal, skulde forklare, at vi fra Venstres Side vedblivende vilde følge Sterling. Og Statsministeren tilføjede i sin Meddelelse gennem Radioen, at for øvrigt var Regeringen og de Konservative blevet enige om et Forslag. Efter dette vil enhver vist kunne forstaa, at vi ikke ønskede at deltage i Mødet den 3. November, men vilde afvente Forslagets Fremsættelse her paa Rigsdagen. Venstres principielle Stilling er klar og ligetil, den findes i sammentrængt Form i den Skrivelse, vi afleverede til Statsministeren i Mødet den 31. Oktober, og jeg maa maaske tillade mig at oplæse i hvert Fald et Stykke af den, Formanden giver mig nok Tilladelse hertil. Vi skrev:

„I et Møde med Partiformændene den 27. Oktober d. A. har Statsministeren paa Regeringens Vegne forelagt Forslag, indeholdende forskellige Foranstaltninger, hvis Formaal foregives at være dette at yde Landbruget Erstatning for det Tab i Indtægt, der er foranlediget ved den af Regeringen nu indledede Valutapolitik, hvor man har afbrudt Forbindelsen med Sterling og i Stedet for valgt Dollaren som det faste Punkt for Vurderingen af den danske Krones internationale Værdi i Fremtiden. Denne ændrede Valutapolitik er efter Venstres Opfattelse baade uklog og uretfærdig og medfører for de eksporterende Erhverv — herunder navnlig Landbruget — øjeblikkelige betydelige Indtægtstab og det paa et Tidspunkt, hvor man skulde tro, at ikke mindst